

ဝန်ခင်း
Read on the move

ချစ် ဝတ် ရုံ

အပိုင်း (၁)

"ဖြန်း ... ဖြန်း ... ဘုန်း"

"အား အမေ နာတယ် အား"

အမှိုက်ပုံသဖွယ်ရှုပ်ပွနေသော

ခုတင်ထက်မှ ထခုန်ကာ မိခင်ဖြစ်သူ မရိုက်နိုင်အောင် ထရပ်လိုက်သည်။ ။

သမီးဖြစ်သူ၏ ကာတွန်းဘောင်းဘီ တွန့်ကြေကြေ ပွရောင်းရောင်း ဝတ်ထားသည့် ဒီဇိုင်းကိုကြည့်ကာ နှာခေါင်းရှုံ့၍ စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းကိုသာ ခါယမ်းနေမိတော့သည်။ ။ ဆံကေသာတို့ သည် လည်း ရှုပ်ပွကာ ခေါင်းပင် ကျကျနန မဖြိုးထားမှန်း သိသာစေသော လက္ခဏာ။

"အခန်းလေးဘာလေးလည်း သိမ်းပါဦး ... ရှုပ်ပွနေတာပဲ ... ကြည့်ဦး အမှိုက်ပုံက ဆရာခေါ်ရမယ်"

"အာ ဘယ်သူတွေ့တာကျလို့ ပဲ နေပါစေ အမေရယ်။ အပိုတွေ ပင်ပန်းလို့ တီဗွီ ကြည့်လိုက်ဦးမယ် ဖယ်ပေးဦး"

စကားအဆုံး ခုတင်ခေါင်းရင်းအား မှီ၍ ခပ်လျော့လျော့ထိုင်ကာ တီဗွီဆက်ကြည့်နေသော သမီးဖြစ်သူကြောင့် ခေါင်းအုံးကိုယူကာ အသာအယာ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ။

"အား အမေ ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ရွှေကြိုး ... ညည်းလေး တော်တော်ပျင်းပါလားဟင် ... ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် မိန်းကလေး ဆိုတာလည်း သိထားဦး... ဆံပင်ကလည်း ရှုပ်ပွနေ တာပဲ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်ကို မရှိဘူး။ မူးမပြည့် မတ်မပြည့်ရုပ်နဲ့ တစ်နေ့လုံး အခန်းထဲက မထွက် ဒီမုန့်တွေနဲ့ တီဗွီအစီစဉ်တွေနဲ့ ပဲ အိမ်တွင်း အောင်းနေတော့မှာ လား"

"အဲဒါဆို ကြိုးဘာလုပ်ရမှာ လဲပြော ... ပြော"

နည်းနည်းလေးပြောလျှင် ... အဲနှုတ်ခမ်းပါးလေးက ကက်ကက်လန် ပြန်ကိုက်တတ် သေးသည်။ ။

ခုလည်း မျက်လုံးလေးပြူးကာ မိခင်ကို ချစ်စဖွယ် ရန်ပြန်တွေ့နေသည့် ။

"ဘာမှ မလုပ်နဲ့ ... သွား ညနေစာ ငါးမှာ ထားတာ လာမပို့ဘူး သွားယူ"

"ဟာ ဈေးထိလား ... နေကပူနေတာကို သွားချင်ဘူး"

"သွားချင်တာ ဘယ်နေရာရှိလဲ ရွှေကြိုး ... သွားယူသွား သွားမယူရင် ညစာငတ်မှာ နော်"

"စားဘူး"

"ရွှေကြိုး မိမနိုင်ဖမနိုင် ဖြစ်နေပါလား ထ ခုချက်ချင်းထ ... ငါးသွားယူ ပြန်လာမှ ဆက်အိပ် ဘာမှ မလုပ်ရဘဲ သူပဲပင်ပန်းနေတယ် ဟင်းထ ... ထ ..."

ခြုံထားသော စောင်ပါးလေးကို အခန်းထောင့် တစ်နေရာသို့ ဝှီးခနဲ

လွှင့်ပစ်ပြီး အမှိုက်များ ဖုတ်ဖက်ခါကာ ခုတင်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်း၍ မပြင်မဆင် စက်ဘီးသော့လေးယူကာ အောက်ထပ် ပြေးဆင်းလာလိုက်တော့သည်။ ။

သမီးဖြစ်သူ၏ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနေတတ်သော ပုံစံလေးကို ... ဝရန်တာမှ ကြည့်၍ ပြီး၍ ခေါင်းလေးသာ ခါယမ်းမိတော့သည်။ ။

ရွှေကြိုးတစ်ယောက် ကာတွန်းဘောင်းဘီ ခပ်ပွပွနဲ့ တီရှပ်အင်္ကျီ ဖရိုဖရဲလေးဝတ်ကာ စက်ဘီးလေးနင်း၍ ဈေးသို့လာလိုက်သည်။ ။

"အန်တီမာလာရေ ... အန်တီမာလာ"

"ဟေ ... ရွှေကြိုး အလန့်တကြားအေ ညည်းလေးကလည်း လုပ်လိုက်ရင်"

"ငါးတဲ့ ... ငါး အမေပေါ့ ဇွတ်ယူခိုင်းတာ"

"လာယူပေလို့ တော်သေးတာပဲ ရွှေကြိုးရေ ... အန်တီလည်း ဒီနေ့ အဲဒီဘက် မရောက်နိုင်ဘူးလေ ... ကဲ ဒီမှာ မရွှေစင်သက် မှာ ထားတဲ့ ငါး"

အိတ်နှင့် အသင့်ထုပ်ထားသော ငါးထုပ်အား ရွှေကြိုးလက်ထဲ ထည့်ပေးလာသဖြင့် စက်ဘီးရှေ့ခြင်းလေးထဲ ထည့်ကာ....

"အမေက အယူပဲလွှတ်လိုက်တာ ပိုက်ဆံမပေးလိုက်ဘူး ... နောက်မှ ရှင်းတော့နော်"

"ပိုက်ဆံကရှင်းပြီးပြီ သက်သက်သာသာသာ ယူသွားတော့နော်"

"ဟုတ် ဟုတ် ဒါဆိုသွားပြီအန်တီရေ ပူတယ်ဗျို့"

ယိုင်နဲ့ နဲ့ နှင့် စက်ဘီးလေးနင်းကာ ထွက်သွားသော ရွှေကြိုးကိုကြ

ည့်ကာ....

"အံမလေး မိကြိုး ဖြည်းဖြည်း ငါးလေးလာယူတာ တစ်ဈေးလုံး တော့ မှောက်မသွားလောက် ပါဘူးနော်"

"အာ ... စိတ်ချ"

ဒါကို ကြားဖြစ်အောင် ကြားကာ လက်တစ်ဖက် လွှတ်၍ လက်လေးပြသွားသေးသည်။

"ဟူး..."

လွတ်လွတ်လပ်လပ်နှင့် အမြဲပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေတတ်သော ရွှေကြိုး။ အမြဲသွက်လက် လန်းဆန်းကာ အပြုံးလေးနှင့် သူတစ်ပါး ရင်အေးချမ်းအောင် ဆောင်နိုင်သော အပြုံးလှပိုင်ရှင်လေး။ ပစ်စလက်ခတ် အဝတ်အစားနှင့် မပြင်မဆင် အမြဲနေတတ်သော ကလေးလေး။ အပူအပင်သောကမရှိ အမြဲပျော်ပါးနေ တတ်သော ရွှေကြိုး။

"ရွှေကြိုးရေ ... ရွှေကြိုး"

"အပေါ်မှာ သမီးတို့ ရေ ... ထုံးစံအတိုင်း အမှိုက်ပုံအခန်းထဲ အကျဉ်းချနေလေရဲ့ "

ရွှေကြိုးမိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ရွှေစင်သက်၏ ညွှန်ပြဟန်ကြောင့် သူငယ်ချင်းသုံးယောက် အပေါ်ထပ် တက်လာလိုက်သည်။

"ဟဲ့ ကြိုး"

"သောက်ပလုတ်တုတ် ... လန့်လိုက်တာဟာ"

မိုးပြာရောင်ဂါဝန်လေးနှင့် မပြင်တတ် မဆင်တတ် မျက်ခုံးလေး မလှမပ ဆွဲနေသောရွှေကြိုး ... ရွှေကြိုး၏ ပုံစံကြောင့် ရိပ်မိသော သူငယ်ချင်းများ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပခုံးချင်း တိုက်ကာ မျက်နှာလေး မဲ့ပြနေကြလေတော့သည် ။ အထာပေါက်ကာ ရယ်မောနေကြသော သူငယ်ချင်းများကြောင့်...

"ဘာလို့ ရယ်တာလဲ"

"နင့်ပုံကိုလည်း ကြည့်ဦး ... မျက်ခုံးမွေး ဆွဲထားတာကလည်း မျှော့ကြီး ကပ်ထားသလိုပဲ ဟား ဟား"

"ဟား ဟား ဟား ... ကြိုးရယ် ငါသိပါတယ် ... နင်လှချင်မှာ ပေါ့နော့ ငါပြင်ပေးမယ်"

"တကယ်လား ... ငါ့ကိုပြင်ပေးမှာ လား"

"အင်း"

ရွှေကြိုး တကယ်ပင် ပျော်သွားသည် ။

"ငါလှမှ ဖြစ်မှာ ဟာ ဒီနေ့ဘောလုံးပွဲမှာ ကိုသက်ပါမှာ ... သူ ငါ့ကိုမြင်ပြီး အားတွေရှိအောင် ငါအလှဆုံးပြင်ပြီး အားပေးမှ ရမယ်"

"ငါသိပါတယ်ဟာ ... နင့်အချစ်ဦးကြီးကို နင်ဘယ်လောက်ထိ မျှော်လင့်လဲဆိုတာ စိတ်ချ နှင်အရမ်း လှသွားစေရမယ်"

ကိုသက်ဆိုတာ ရွှေကြိုးထက် နှစ်နှစ်သာကြီးသူဖြစ်ပြီး ရွှေကြိုး ကိုးတန်းကျောင်းသူ ဘဝတည်းက တစ်ဖက်သတ် ကျိတ်ကြွေနေရသော ကိုလူချောကြီး ဖြစ်သည် ။ ကိုသက်နှင့် ကျောင်းအတူ တက်နိုင်ရန် ကြိုး

စားသော်လည်း စာအလွန်ညံ့သော ရွှေကြိုးအဖို့ ဆယ်တန်းနှစ်နှစ် ဖြေလိုက်ရကာ ကိုသက်နှင့် အတော်ပင် ကွာခြားသွားသည်။ ဆယ်တန်း ဒုတိယနှစ်အား ယခုဖြေထားသည် ကိုလည်း မိမိကိုယ်ကိုယ် သိပ်မယုံကြည်ပေ။

ကိုသက်က အရပ်လည်း ရှည် အသားညိုညိုနှင့် ကိုညိုချောကြီး ဖြစ်သလို ရပ်ကွက်ဘောလုံး ပွဲတိုင်း၌ လည်း ဂုဏ်ဆောင်သူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ပြုံးလိုက်တိုင်း စီရီလှပသော သွားဖွေးဖွေးလေးက ဆွဲဆောင်မှုတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ခုထိ ဇွဲမလျှော့တမ်း တစ်ဖက်သတ် ချစ်ခဲ့ရသော ရွှေကြိုး၏ အချစ်ဦးချစ်ရသူ ကိုလူချော။

"ကဲ ... ပြီးပြီ လှသွားပြီနော် ကြိုး ... ကျေနပ်ရဲ့ လား"

မှန်ထဲမှ သဘာဝကျကျ ပါးပါးကြည်ကြည် မိတ်ကပ်လေးနှင့် အလှဆုံးမဟုတ်တောင် နဂိုထက်အလှပိုနေသော မိမိပုံစံကြောင့် အားရကျေနပ်စွာ ခေါင်းလေးညိတ်ပြလိုက်သည်။

"သွားကြစို့ သွားကြစို့ ... ပွဲစတော့မယ်"

အားပေးရန် အသင့်လုပ်ထားသော ကိုသက်ပုံနှင့် အလံလေးကိုယ်စီ ကိုင်ကာ နဖူးစည်းလေးများ နှင့် တပ်တစ်တပ် ချီတက်လာလိုက်သည်။ ရပ်ကွက် ဘောလုံးကွင်းဆီသို့။

"ကိုသက် ကိုသက် ကိုသက်"

အားရပါးရ အော်ဟစ်ကာ အလံလေးကိုင်၍ ဘောလုံးကွင်းအနှံ့ ပတ်ပြေးနေသော ရွှေကြိုးပုံစံလေးကြောင့် မြင်သူတိုင်း မပြုံးဘဲမနေနိုင်တော့။ အဲဒီလောက်ထိ ကျွန်မသ ဘောကျရသူပါ။

"ယေး ... ကိုသက် လာပြီ"

အဖွဲ့ထဲမှ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မိသိမ့်သတိပေးသံကြောင့် ရွှေကြိုးအိတ်ထဲမှ ရေဘူးလေး ထုတ်ကာ ကိုသက်အနား အပြေးလေး သွားလိုက်သည်။ ။

"ရော့ ကိုသက် ... ကြိုး အားပေးနေမယ်နော်"

လက်သီးဆုပ်လေး ထောင်ပြကာ အားပေးနေသော ဒီကောင်မလေးနဲ့ တော့ ခက်ပြီ ... ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်ပါဝင်သော အပြုံးလေးနှင့် နှုတ်ဆက်ကာ လက်သီးဆုပ်လေး ပြန်ပြလိုက်သည်။ ။ ကလေးပေါက်စလေးကို ... ဘယ်လိုမှ စိတ်ဝင်စားလို့ မရသော မိမိအဖို့ သူမအား တွေ့တိုင်း အားနာမိသည်။ ။

မကြာခင် အချိန်အတွင်း ပွဲလေး စတင်လေတော့သည် ... ရပ်ကွက်လူကြီးနှင့် အကဲဖြတ်ခိုင်းများ ကိုယ်စီ နေရာယူအပြီး ... စွာတေးလန် ရွှေကြိုးကတော့ ခွေးနေရာမရ ဖြစ်ကာ ကိုသက် သွားလေရာနေရာ ကွင်းအပြင်ဘက် အမီလိုက်ပြေး၍ မမောမပန်း အားပေးလေတော့သည်။ ။

"ကန် ကန် ကိုသက် ... ဟဲ့ ကိုသက်ကို အရမ်းမတွန်းနဲ့ လေ လဲမှာပေါ့"

ပွဲကြည့်သူပရိသတ်များ ဘယ်လောက်ထိ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လိုက်မလဲမသိ။ သူမ ငယ်သံပါအော်နေပုံနဲ့ မကြာခင် ကိုသက်ပါ ပွဲထွက်ပေးရမည့်ပုံ။ ထိုအဖြစ်က ငိုရခက်ရယ်ရခက် အခြေအနေ။

"ကိုသက် ကိုသက် ... ယေး ဂိုး ယေး ဂိုးပြီကွ ရက်စ်"

တစ်ဂိုး စတင်သွင်းနိုင်လိုက်သည် နှင့် မြေနှင့်ခြေပင် မထိနိုင်လောက်အောင် အောင်ပွဲ ခံနေသူက ကိုသက်မဟုတ်ဘဲ ရွှေကြိုး ဖြစ်နေလေတော့သည်။ ။

ပွဲသိမ်းသည် ထိ သုံးဂိုးတစ်ဂိုးနှင့် ကိုသက် အနိုင်ယူသွားသည် မို့ အရှုံးတစ်ပိုင်း ကိုသက်အနား ပြေးကာ ရေဘူးလေး လှမ်းပေး၍ ...

"အရမ်းတော်တာပဲ ကိုသက် ... မနက်ဖြန်မှာ လည်း ဒီလိုပဲ နိုင်အောင်လုပ်နော် ကြိုးအားပေးနေမယ်"

"ကျေးဇူး ... ကြိုး"

စကားကို ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောကာ အပေါင်းအသင်းများ နှင့် ပခုံးချင်းဖက် ထွက်သွားသော ကိုသက်ကျောပြင်ကို ဂူကြီးကြည့်၍ ကြိုးတစ်ယောက် ကျန်ခဲ့လေတော့သည်။

"ကြိုး ... ဝမ်းနည်းနေတာလား"

မိဆွေမေးခွန်းကြောင့် ကြိုးခေါင်းလေးခါကာ...

"ကိုသက် ဘယ်အချိန်မှ ငါ့ကိုအဖက်လုပ်မှာ လဲဟာ"

ငါသူ့ကို စိတ်ပူတယ်ဟ ... သူက ချောတယ် အရပ်လည်း ရှည်တယ် အပြုံးလည်း လှတယ် သူရည်းစား ထားသွားရင် ငါရူးလိမ့်မယ်"

"တစ်နေ့ နှင့် အချစ်တွေ သူသိလာမှာ ပါဟာ လာ အိမ်ပြန်ကြရအောင် လာ ..."

"အဲ့တစ်နေ့က ဘယ်တော့မှ ရောက်မလာရင်ရောဟင်"

"ဒါဆိုလည်း နောက်တစ်ယောက် ပြောင်းချစ်ပေါ့ဟ ကိုသက်ပဲ ယောက်ျားမှ မဟုတ်တာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ စမတ်ကျတဲ့ ယောက်ျားလေးတွေမှ တထောကြီး"

"အဲ့တစ်ကမ္ဘာလုံးက ယောက်ျားတွေက ကိုသက်မှ မဟုတ်တာ ငါချစ်တာကိုသက်ပဲဟာ"

"ဟူး ဆေးမမိဘူးဟေ့ ဒီနေ့တော့ ဒီနေရာနဲ့ တင် တစ်ခန်းရပ်တော့ နော် စာသာ ဒီလိုကြိုးစားလာရင် နင်ခုချိန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူကြီး ဖြစ်နေပြီ"

"စာက မေ့မေ့သွားတာကိုး ... ကိုသက်ကမေ့လို့ မှ မရတာ"

ကြိုး၏ ဆေးမမိပုံကြောင့် ဆွေနှင့်သိမ့် နှစ်ယောက်ပေါင်းကာ ကြိုး လက်လေး တစ်ဖက်တစ်ချက် အတင်းဆွဲ၍ အိမ်ပြန်လာလိုက်သည် ။ သူငယ်ချင်း သုံးယောက်နှင့်အတူ အပျော်များ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်နှင့်ပေါ့ ..

အပြင်မှ ပါဆယ်အိတ်လေးဆွဲ၍ အိမ်ထဲဝင်သွားသော မိခင်ဖြစ်သူ ကို တွေ့သည် နှင့် ရွှေကြိုး အပြေးတစ်ပိုင်း အိမ်ထဲဝင်ကာ မိခင်ကိုမှီခို တွဲခိုလိုက်ပြီး

"အမေ့ ကိုသက်တို့ နိုင်ပြန်ပြီ... ဒီနေ့လည်း အရမ်းတော်တာပဲနော် ... နော် ဟင်း... ကိုသက်ကလေ အရမ်းအရမ်း တော်တာပဲ ... သူမလုပ် တတ်တာ ဘာမှ ကိုမရှိဘူး"

သက်ပြင်းလေးများ တောင် ချကာ ချစ်ရသူတော်ကြောင်း အမွှမ်းတင် ပြောနေသဖြင့် သမီးဖြစ်သူလက်ကို အသာကုတ်ကာ လှေကားခြေရင်း၌ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထိုင်နေသော အစ်ကိုဖြစ်သူထံ မျက်စပစ်ပြလိုက်သည် ။

"အဲ့လောက်တောင် ပျော်လား ဟမ်"

"ဟီး ကိုကိုကြီးကလည်း "

ခွဲနဲ့ကာ အစ်ကိုဖြစ်သူအနား ဆောင့်ခနဲ ထိုင်ချ၍ ...

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ မျက်နှာကြီးကလည်း "

"ဪ ... ငါကပြီးနေရမှာ လား ... နင့်ကောင် ငသက်တို့ နိုင်သွားလို့ ငါတို့ ရှုံးတာလေ ပျော်နေရမှာ လား"

"ဒါတော့ ကိုကိုကြီးတို့ က ညံ့တာကိုး ... ကိုသက်လောက်မှ မတော်ဘဲ ... ကိုသက်ကို ယှဉ်တာကိုး ရှုံးမှာ ပေါ့ ကိုသက်က အဘက်ဘက်ကပြည့်စုံ..."

"မိကြီး"

ရွှေကြိုးစကားပင် မဆုံးသေး ကိုကိုကြီး ဒေါသတကြီး နာမည်ထခေါ်သဖြင့် မျက်လုံးလေး ပေကလတ်ပေကလတ်နှင့် ငြိမ်ကျသွားသည်။ ။

"မွေးရကျိုးနပ်လိုက်တဲ့ ညီမလေး ... အစ်ကိုတစ်ယောက်လုံး ရှုံးတာတောင် သူက ဟိုငနဲဘက်က ဂုဏ်တွေထယူနေတယ် ဟင်း"

""

"နင်သတိထားနေနော် ... ဟိုက နင့်ကိုအဖတ်မပြောနဲ့ အရည်တောင် မလုပ်ဘူး ဖုတ်လေတဲ့ ငါးပိ ရှိတယ်လို့ တောင် မထင်ဘူး"

"ဟာ ကိုကိုကြီးနော် အရမ်းနှိမ်တာပဲ ... သူကျတော့ ဂိုးလေးတောင် မသွင်းတတ်ဘဲနဲ့ ... အမေနဲ့ အဖေကို ကျေးဇူးတင်တယ်။ ကိုသက်ကိုမနိုင်တဲ့ ကိုကြီးကို မွေးပေးလို့ လေ နောက်နေ့ နောက်နှစ်တွေလည်း ကိုကိုကြီးပဲ ရှုံးနေဦးမှာ ပဲ ဟွန့်"

မျက်စောင်းလေး ဒိုင်းခနဲ ပစ်ထိုးကာ ခြေကို အားကုန်ဆောင့်၍ အပေါ်ထပ် ပြေးတက်သွားပုံများ အိမ်ပြိုကျမည်ကိုပင် စိုးရသည်။ ။ မဆိုစလောက် ရှည်နေသော ကုပ်ဝဲဆံပင်လေးကို အတင်းခါယမ်းကာ တက်သွားပုံက အနောက်က ဆောင့်ကန်ချင်စရာလေး ဖြစ်နေသည်။ ။

ရွှေကြိုးအပေါ်တက်သွားသဖြင့် သူငယ်ချင်းမလေးတွေလည်း

အပေါ်တက်ရန် ပြင်လိုက်စဉ်...

"ဟဲ့ ... ဒါကဘယ်လဲ"

ကိုကိုကြီး၏ လေသံ ခပ်ပြတ်ပြတ် ခပ်မာမာ မေးခွန်းသံကြောင့် ...

"ဟို ...ဟို ကြိုးနောက်"

"အေ အေ ... အဲ့ကြိုး အရူးမနောက်ပဲ နင်တို့ လည်း လိုက်နေ ... ဟို က ကျပ်ပြည့်တာ မဟုတ်ဘူး ... တကတဲ နင်တို့ လည်း အတူတူပဲ ... ငါ့ ဘက်ကကို မရှိဘူး ဟိုသက်ဘက်ကပဲ... သွားအိမ်ပြန် သက်ကို အား ပေးချင်ရင် သက်အိမ်သွား ငါ့အိမ်မလာနဲ့ ဒါငါ့အိမ်"

ကလေးဆန်ဆန် ရန်လုပ် ရှုံးမဲ မဲနေသော ကိုကိုကြီးပုံစံက ရယ်ရခက်ငိုရခက် အခြေအနေမို့ ခေါင်းလေးငုံ့ကာသာ အိမ်ပြန်လာလိုက်ရသည်။ ။

ကြိုးတစ်ယောက်ကတော့ ... ထုံးစံအတိုင်း အမှိုက်ပုံထဲ စက်တော် ခေါ်နေလေရဲ့ လေ။

ချစ်ဝတ်ရုံ

အပိုင်း (၂) မျှော်

အပိုင်း (၂)

"ကိုသက် ကိုသက်"

ထုံးစံအတိုင်း ညနေခင်း ဘောလုံးကွင်းအတွင်းသို့ မည်သူမှ မရောက်ခင် တက်ကြွလွန်းသော ရွှေကြိုးကတော့ ကြို၍ ရောက်နေလေပြီ။

"ကိုသက် ကိုသက်"

လူမစုံမချင်း အအော်မရပ် မရပ်မနား ... အင်တိုက်အားတိုက် အားပေးနေသည် မှာ တကယ့်ကို ကြောက်မနန်းလိလိပင်။

"ယေး ... ကိုသက် လာပြီ"

အလံလေး အထက်ကောင်းကင်သို့ လွင့်တင်၍ ကိုင်ကာ ကိုသက်အနားပြေးသွားရန် ထရပ်လိုက်စဉ်

ပြေးမည့်ဆဲဆဲ ခြေလှမ်းများ ... ရပ်တန့်သွားသည် ။ ကိုသက်အနား၌ ကပ်လျက်သား ပါလာသည့် ဆံကေသာ ကောင်းခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်။ သူမ၏ အလှကြောင့် ကျွန်မ အလိုလို တိမ်ငယ်မိလာသလိုပင်။

ကိုသက်က ပြုံးလို့ ရွှင်လို့ သူမအနားကပ်၍ ကွင်းထဲ လျှောက်ဝင်လာလေသည် ။ ဘောလုံးလေး မြှောက်ကစားကာ ဘာတွေများ ဒီလောက်ထိ သဘောတကျ ပြောလာသည် မသိ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကိုသက် နှ

စံမြိုက်စွာ ပြုံးရယ်နေတော့သည်။ ။

ကြိုးတစ်ယောက် လက်မှ ကိုင်ထားသော ကိုသက်အလံကို မြေ၌ ပစ်ချလိုက်သည် မို့ သူငယ်ချင်းများက ထူးဆန်းစွာကြည့်၍ ...

"ဟဲ့ ဒါက ဘာဖြစ်တာတုန်းကြိုး"

နဖူးမှ စည်းထားသော နဖူးစည်းကို ဆွဲဖြတ်ကာ အားပါပါဖြင့် အဝေးတစ်နေရာသို့ ပစ်ပေါက်၍ ...

"ဟင်း ... အိမ်ပြန်မလို့ ပေါ့ ငါက ဘာလုပ်နေရမှာ လဲ ဒီမှာ "

"နင် ... နင် ကိုသက်ကို အားမပေးတော့ဘူးလား ... သူ့ပွဲက စတော့မှာ လေ "

"ဘယ်အားနဲ့ အားပေးရမှာ လဲ ... နင်မမြင်ဘူးလား... သူ့ဘေးက ကောင်မလေးကို ဟင်း... ကိုသက် ဘယ်အချိန်တည်းက ချစ်သူရှိနေတာ လဲ မသိဘူး။ ငါ့မှာ တော့ မျှော်လင့်လိုက်ရတာ သူကတော့ ချစ်သူနဲ့ ပွဲထဲ ထိတောင် အတူလာနေပြီ"

သက်ပြင်းလေးချကာ မျက်ရည်အဝဲသားလေး ပြောနေသဖြင့် ကြိုးကို မသနားဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်နေပြီ။

"နင်ကလည်း ... သူ့ချစ်သူ ဟုတ်ချင်မှ လည်း ဟုတ်မှာ ပေါ့။ သူ့သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲဟာကို"

"ဟယ် ... ပေါက်ကရ အသိသာကြီးကို ဘယ်သူကမှ မလိုလားတဲ့ သူကို အရေးတယူ ဆက်ဆံမနေဘူး။ ဥပမာ ငါ့ကိုပေါ့ ... ငါ့ကိုဆို ကိုသက်က ဘယ်တုန်းကများ အရေးလုပ်ဖူးလို့ လဲ ... သူမှ မလိုအပ်တာ အရေးတယူ ဆက်ဆံမနေဘူးလေ ... ခု ဒီမိန်းကလေးကတော့ သူ့အတွက် လိုအပ်လို့ သူ့အရေးတယူ ဆက်ဆံနေတာပေါ့ ... ကြည့်ပါလား သူ့အပြုံး

တွေ ဘယ်သူကများ ကိုယ်မနှစ်သက်တဲ့ သူနဲ့ ဒီလောက် ပြုံးပျော်နေမှာ
လဲလို့ 99.99% တော့ သူ့ချစ်သူ ဖြစ်နေနိုင်ပါတယ်"

ကိုသက်ကို မကျေနပ်သလိုလေး ကြည့်လိုက်စဉ်...

ကိုသက်နောက်မှ နေ၍ ရှုံးနိမ့်ထားသူပီပီ ကိုကိုကြီးတစ်ယောက်
ခေါင်းငိုက်စိုက်ကာ ကွင်းထဲ ဝင်လာသည် ကို မြင်သဖြင့်
အပြေးလေးသွားကာ....

"ကိုကိုကြီး ကိုကိုကြီး"

"ဟာ ... ကြိုး နင်ကလည်း လေ... ဖြည်းဖြည်းသက်သာလာပါဟ ...
ကမ္ဘာကြီး မီးထလောင်တဲ့ အတိုင်းပဲ ဘာဖြစ်ပြန်တာတုန်း ပြော"

ကိုကိုကြီးလက်ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ကိုသက်အား မျက်စောင်းလေးခဲ၍
ကြည့်ကာ ...

"ကိုသက်ကို အနိုင်ပိုင်းပြီး ကန်နော် လုံးဝရှုံးသွားအောင်ကန် ... ကို
ကိုကြီးနိုင်မှ ဖြစ်မယ်။ ကိုကိုကြီးနိုင်ရင် ကြိုးဘာမဆို အကုန်လုပ်ပေးမ
ယ်နော်။ ကိုကိုကြီး နိုင်အောင်ကန်။ ကိုသက်ရှုံးတာပဲ လိုချင်တယ်။ ကို
ကိုကြီးရှုံးရင် အိမ်ပြန်မလာခဲ့နဲ့ ဒါပဲ"

"ဟမ် ငါရှုံးတာနဲ့ ပဲ အိမ်ပြန်မလာရတော့ဘူးလား"

"အင်း လုံးဝပြန်မလာနဲ့ ။ ပြန်လာချင်ရင် နိုင်အောင်ကန်။ ကိုကိုကြီး
စကား ပြီးစေရမယ်။ ကြိုး လိမ္မာပြီသာမှတ်နော်"

အားနှင့်အင်နဲ့ ပြောလာသဖြင့် မအံ့သြဘဲမနေနိုင်တော့။ သူရူးရူးမူး
မူးဖြစ်နေတဲ့ ငသက်ကို နိုင်အောင် ကန်ရမယ်တဲ့ ။
အယောင်ယောင်အမှားမှား ခေါင်းလေးညိတ်မိကာ ...

"Ok နိုင်စေရမယ် ... သွား အိမ်ပြန်ပြီး ကိုကြီးအဝတ်တွေ သွားလျှော်"

"ဟင် ... ကန်တောင် မကန်ရသေးဘူး။ လျှော်ဘူး နိုင်မှ လျှော်မှာ မ နိုင်ရင် ကြိုး နစ်နာမှာ ပေါ့"

"ဪ ... အတွက်အချက်ကတော့ ကောင်းပါ့ သူဌေးကတော် ဖြစ်မ ယ့်ကလေး"

ကိုကိုကြီးကို မျက်လုံးလေးတစ်ဖက် မှိတ်ပြကာ ပြောင်၍ နေရာအ တည်တကျ ထိုင်နေလေတော့သည်။ ။

သိပ်မကြာလိုက်ပါ ပွဲလေးစတင်ချေပြီ။ အရင်လို ကြိုးတစ်ယောက် ပွဲမဆူတော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေသည် မို့ ပွဲကြည့်ပရိသတ် အာရုံအားလုံးက ကြိုးထံသာ ကျရောက်နေတော့သည်။ ။ အာရုံ အဖမ်းစားနိုင်ဆုံး စွာတေး လေးပင်ဖြစ်သည်။ ။

ပထမဆုံး ကိုသက်က ဂိုးသွင်းသွားသည် မို့ ကိုကိုကြီးကို ထိုင်ရာမှ မျက်လုံး ကြီးပြူးပြကာ သွားတွေကြိတ် လက်သီးတွေဆုပ်ပြနှင့် အဝေး ကစ် ရန်တွေ့နေလေတော့သည်။ ။ သိပ်မကြာပါ ကိုကိုကြီး ပါဝါကြောင့် တစ်ဂိုး စတင်သွင်းနိုင်လေပြီ။

"ယေး ကိုကိုကြီး ကိုကိုကြီး"

အားရပါးရထခုန်ကာ အော်ဟစ်အားပေးအပြီး နေရာ၌ ပြန်၍ ထိုင် နေပြန်သည်။ ။ ပွဲပြီးသည် ထိ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်လာရာ ကြိုး၏ မျက်ပြူးကြီးကြောင့် ကိုကိုကြီး ဂိုးပြတ်အနိုင်ရခဲ့လေသည်။ ။ ကိုသက်ကို မ ကျေမနပ်လေးကြည့်ကာ ကိုကိုကြီးလက်ကို အတင်းဆွဲ၍ ကွင်းထဲမှ ထွက်လာလိုက်သည်။ ။ စိတ်ထဲတွင် တော့ ပြိုတော့မည့်မိုးနှယ်

ညှိုးနေလေပြီ။

ကိုသက်မှာ တော့ ပွဲရုံးသည် ကိုပင် မခံစားအားဘဲ ချစ်သူမျက်နှာ တစ်ကမ္ဘာ ထင်နေပုံရသည် ။ ထိုပုံစံက ကြိုးကို ပို၍ စိတ်ပျက်အားငယ်စေသည် ။

"ဟဲ့ ဟဲ့ ... ကြိုး ဒါကဘယ်တုန်း"

အမေ့မေးခွန်းကိုပင် ဖြေချိန်မရှိ စက်ဘီးလေး အတင်းနင်းကာ ထွက်လာလိုက်သည် ။

"ဟေ့ ကြိုး၊ နင်ကတိတည်နော် ... ညနေ အင်္ကျီတွေ အကုန်လျှော်ထားတာပဲ လိုချင်တယ်"

လမ်းတစ်နေရာ၌ သူငယ်ချင်းတစ်စုနှင့် အဖွဲ့ကျနေသည့် ကိုကိုကြီးက လှမ်းအော် သတိပေးသဖြင့် လက်သီးလေးပြကာ စက်ဘီးလေးဆက်၍ နင်းလာလိုက်သည် ။ ရှောင်ပင်းစင်တာ တစ်ခုသို့ ဦးတည်၍ လာလိုက်သည် ။ နာနာကျင်ကျင် ကျလာသော မျက်ရည်များကို အတင်းသုတ်ကာ စင်တာပေါ် ပြေးတက်လာလိုက်သည် ။

ခပ်ပွပွတီ ရှပ်နှင့်သရီးကွာတား ချည်သားဘောင်းဘီကို ဝတ်ဆင်ကာ ဖရိုဖရဲနိုင်လှသော ရွှေကြိုး၊ ဆံပင်များကိုပင် ဖြစ်သလို စုစည်းထား၍ အိတ်အသေးစားလေးလွယ်ကာ

"Beauty Salon" တစ်ခုထဲ ဝင်သွားလိုက်သည် ။

"မင်္ဂလာပါရှင်"

စဝင်လိုက်သည် နှင့် အလှပများ စိုးမိုးထားသော မိန်းမလှလေး၏ ချိုသာသော နှုတ်ဆက်သံကြောင့် ကြိုး ပခုံးလေး ကျုံ့ဝင်သွားသည်။ ။

"ဟို ..."

ခမ်းနားလှသည့် ဆိုင်အပြင်အဆင်ကို ခုမှ ကြည့်မိသည်။ ။ ဇောကပ်နေသဖြင့် အသေအချာ မကြည့်မိ။ ခုမှ ပြေးထွက်လို့ လည်း မသင့်တော့။ ။ ဖန်သားနန်းတော်အလား ထည်ဝါလှသည့် ဆိုင်ခန်း သားနားလွန်းသည်။ ။

ဆိုင်အနံ့ မျက်လုံးလေး ဝေ့ကြည့်လိုက်ရာ ... တစ်နေရာ၌ ကပ်ထားသော ပိုစတာအား သဘောတကျနှင့် လက်ညှိုးလေး ထိုးကာ

"အဲ့ပုံစံ လိုချင်တယ်"

ကြိုး လက်ညှိုးထိုးလိုက်သည် က ဆံပင်အကြွေကောက် ခပ်တိုတို ခပ်မြောက်မြောက်နှင့် ပုံစံလေး။

"ဟုတ် ... စိတ်တိုင်းကျအောင် ပြင်ဆင်ပေးပါ့မယ်ရှင်"

ထိုမိန်းကလေးခေါ်ဆောင်ရာ လိုက်မည်ပြင်လိုက်စဉ်...

"ဒီပုံစံက မင်းအရွယ်လေးနဲ့ မလိုက်ဖက်ဘူးကွ"

တစ်စုံတစ်ဦး၏ အသံကြောင့် ကြိုးနောက်သို့ လှည့်ကြည့်မိလိုက်သည်။ ။

"... ..."

ထိုလူသားကို သိလည်း မသိပါပဲ သူက ဘာကြောင့် ခုလိုပြောရတာလဲ။ ထူးဆန်းနေတာတော့ မဟုတ်ပါ။ ထိုသူက Princess Beauty Salon

၏ သူဌေး ဦးသာလွန်စစ် ဖြစ်နေလို့ ပင် ဖြစ်သည်။ ။

ခုလိုပူအိုက်နေသော ရာသီမှာ ပင် စမတ်ကျစွာ ချည်သားရှပ်အင်္ကျီ ခူးအထိအရှည်ကို ဂျင်းရှူးနှင့်လိုက်ဖက်စွာ တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ထားပုံက ကြည့်လို့ အလွန်ကောင်းသည်။ ။ သေသပ်စွာ ဖြီးသပ်ထားသော ဆံကေသာက မြင်လိုက်တာနှင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေတတ်သူဟု ပြနေသယောင် ။ ဖော်ရွေလှသော အပြုံးကြောင့် ဝန်ခံပါသည်။ ။ ကျွန်မ ထိုလူသား အကြည့်အောက် နစ်မျောမိသွားသည်။ ။ အသားဖြူဖြူနှင့် အရပ်ရှည်ရှည် ထိုလူသားက နတ်သားလားပေါ့။ အသည်းကွဲနေတာတောင် ကျပျောက်ကုန်ပါပြီ လူကြီးရယ်။

"အဟမ်း အဟမ်း"

ထိုလူသား ချောင်းဟန့်တားလိုက်တော့မှ ကြိုးတစ်ယောက် အသိကပ်ကာ ခေါင်းလေးခါ၍ ရှက်ပြီးလေး ပြီးမိသွားသည်။ ။ သူခိုး လူမိသွားသည် လေ။

"မင်းကို ပုံသွင်းပေးမယ် ... ကိုယ့်ကိုယ့်"

ခပ်တိုတိုစကားလုံးတွေ စီလိုက်လျှင်ပင် ဆယ်လုံးမပြည့် ထိုစကားက ကျွန်မကိုပဲ အမိန့်ပေး နေသလို ထိုလူသားနောက် ကျွန်မလိုက်ပါသွားနေလေပြီ။

ထိုလူသား ညွှန်ပြသော နေရာလေး၌ သာ ထိုင်လိုက်သည်။ ။

ကျွန်မဆံကေသာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ယူကာ ကတ်ကြေးနှစ်လက်နှင့် တချွမ်းချွမ်း စတင် ညှပ်လေတော့သည်။ ။ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်၏ ဆံပင်ပုံသွင်းခြင်းကို မယုံရဲယုံရဲ ပုံအပ်မိသဖြင့် မှန်ကိုပင် မကြည့်ရဲ မျက်လုံးအစုံ စုံမှိတ်ထားလိုက်သည်။ ။

"ကဲ ပြီးပြီ ... ခေါင်းလျှော် လိုက်ရအောင်နော်"

"ဟုတ် ... ဟုတ်"

"သဲသဲ ... သူ့ကိုခေါင်းလျှော်ပေးပါဦး"

"ဟုတ် ... သူဌေး"

သူဌေး ဟု အံ့ဩစွာ တိတ်တဆိတ် ရေရွတ်မိလိုက်သည်။ ဒါကြောင့် ဒီလောက် ကြည့်ကောင်း နေတာကိုး အသက်အရွယ်အရ ကိုကိုကြီးထက်တောင် ကြီးမည်ထင်။ သို့သော် အပြင်အဆင်ကြောင့် နုနယ်နေသည်တော့ အသေအချာပင်။

သဲသဲဟူသော မိန်းကလေး၏ ခေါင်းလျှော်မှုအပြီး ထိုသူဌေးကပဲ လာ၍ ဆံပင် ပုံသွင်းပေးလေသည်။

"ကျွန်မကို အလှဆုံး... အလှဆုံးပြင်ပေး"

ခပ်စွာစွာ အသံလေးကြောင့် စစ်တစ်ယောက် ဟက်ခနဲ ရယ်မိသွားသည်။

မှန်ထဲမှ မြင်နေရသော ထိုလူသား၏ ပါးချိုင့်နှစ်ဖက်သည် နက်နဲစွာ ခွက်ဝင်နေသည် မို့ နစ်မျောရပြန်သည်။

"လှပါတယ်ကွ ကိုယ်ပြင်ပေးရင် အားလုံး လှကုန်တာချည်းပဲ မင်းဆို နတ်သမီးလေးလိုကို လှသွားမှာ ... ကဲ ... အရောင်ဆိုးမယ်လေ နော်။ ခုနက မင်းပြတာ အနီရောင်ကြီးနော် မင်းနဲ့ မလိုက်ဘူးထင်တယ်"

"ဒါဆို ... ဘာအရောင် ဆိုးရမှာ လဲဟင်"

"ရွှေဝါရောင်ဆိုရင်..."

စကားပင်မဆုံးလိုက် ...

"မဆိုးဘူး ... မဆိုးဘူး အဲ့အရောင်ကြီး မုန်းတယ်"

ကြိုးမျက်လုံးထဲ၌ ကိုသက်၏ ဘေးမှ ပါလာသော မိန်းကလေး ဆံပင်အရောင်ကို ပြေးမြင်လာသဖြင့် ဒေါသသံလေး ရောကာ အသံလေး ပို၍ ကျယ်သွားသည်။ ။

"ဒါဆို ချောကလက်ရောင် မင်းနဲ့ လိုက်ပါတယ်ကွ"

"အဝါရောင်ထက် လှမယ်ဆို ဘာအရောင်ဖြစ်ဖြစ် ဆိုးပေး ... အရမ်း လှသွားအောင်လုပ်ပေး"

"ဟုတ်ပါပြီဗျာ ... ဟုတ်ပါပြီ"

စစ် စာအုပ်လေးသိမ်း၍ သဲသဲထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ။ စစ်စိတ်တိုင်းကျ အရောင်စပ်၍ ထိုမိန်းကလေး သဘောကျနှစ်သက်အောင် အလှပဆုံး ဆိုးပေးလိုက်သည်။ ။

"ဟင်"

ဘေလံစာရွက်ထဲမှ ငွေစာရင်းကြောင့် ကြိုး သတိပင် မကပ်ချင်တော့။

"ဒါ ဒါ ကြိုးပေးရမယ့် ပိုက်ဆံတွေပေါ့နော် ... ဟို မ မများ လွန်းဘူး လားဟင်"

"ဒါ ပုံမှန်ပါပဲရှင် ... ငါးဆယ် ရာခိုင်နှုန်း လျှော့ဈေးကြောင့် ခုလိုသက်သာတာပါ"

"သက်သာတာ ဟုတ်လား ... ဟာ ပေါက်ကရ ..."

အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံလေး ထုတ်ကြည့်လိုက်စဉ်.....

"လေးသောင်းပဲပါတယ် ... ဟို ...အကြွေး မှတ်ထားပါလားဟင်။ အမေ့ဆီကတောင်းပြီး ပြန်လာပေးပါ့မယ် နော် ... နော်"

"ဟို မရဘူးရှင် ကျွန်မတို့ က ပုံသေအလုပ် လုပ်ရတာရှင် ... ဒါက ချက်ချင်း စာရင်းသွင်းရမှာ ဆိုတော့လေ ... အဲ့လိုတော့ လုပ်လို့ မရဘူး"

"ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမှာ လဲ ... ဒါဆို ရှစ်သောင်းတောင် ဘယ်လိုရှိမှာ လဲ ... ခုမှ ကျောင်းစာမေးပွဲ ပြီးထားတာပဲရှိသေးတယ်။ အဲ့လောက်များတဲ့ ပိုက်ဆံ ဘယ်ကရမှာ လဲနော် ကြိုးကိုယုံပါ ဆက်ဆက်လာပေးပါ့မယ်"

ဟောက်တစ်ခါ ပျော့တစ်လှည့်နှင့် အမျိုးမျိုး လုပ်ပြနေသော ရွှေကြိုး။
အလှကြီးလှပြီးခါမှ ငွေမပါသဖြင့်
ဘေးကျပ်နံကျပ်ဖြစ်နေလေပြီ။

ငွေရှင်းကောင်တာမှာ ဘာဖြစ်နေသည် မသိ အချိန်ကြာသည် ထိ စကား ပြောနေကြသေးသည် မို့ စစ်တစ်ယောက် ကောင်တာမှ ထလာလိုက်သည် ။

"ဘာများ အဆင်မပြေလို့ လဲ"

"ဟင် ဟို သူဌေး ... ကြိုးမှာ ကလေး ငွေလေးသောင်းပဲပါတယ်။ ခုက ရှစ်သောင်းတောင် ကျတာ အဲဒါ အကြွေးလေးခဏ မှတ်ထားပေးပါလို့ ပြောနေတာ မရဘူးတဲ့ လေ။ ပြန်ပေးမှာ ပါ အမေ့ဆီက တောင်းပြီး ပေးမှာ ပါ"

"အဲ့လို အကြွေးပေးရအောင် ... ဒါက လမ်းဘေး မုန့်ဆိုင် မဟုတ်ဘူး"

လေကွာ"

သူဌေး၏ စကားကြောင့် ရွှေကြိုး တင်းသွားသည် ။ မျက်စောင်း
လေးချိ၍

"ဒီမှာ လူကိုမယုံသင်္ကာ လာမလုပ်နဲ့ ဒီလောက်နဲ့ တော့ ဟင်း ... ပါး
ပါးလေးပဲရှိသေးတယ်"

စကားအဆုံး လက်ထဲမှ စက်ဘီးသော့လေး သူဌေးလက်ထဲ အတင်း
ထိုးထည့်ကာ...

"ရော့ ... ဒါကိုခဏထိန်းသိမ်းထား ... ပြန် လာပြီးပေးမယ် ဟုတ်ပြီ
လား ... သိက္ခာကို ငွေလေးသောင်းနဲ့ ဈေးအဖြတ်မခံနိုင်ဘူး"

စကားအဆုံး ချာခနဲ ပြေးထွက်လာလိုက်တော့သည် ။

"ဟာ ဟေ့ ဟေ့ ... အဲလိုလုပ်လို့ မရဘူးလေ ... ဟေ့"

လိုက်လို့ မမီအောင် ပြေးသွားပြီမို့ စစ်လက်လျှော့လိုက်သည် ။ ဆက်
၍ မလိုက်ဖြစ်တော့။ ထိုကောင်မလေး၏ လုပ်ရပ်ကြောင့် စစ်ပြီးနေမိ
တော့သည် ။ လက်ထဲမှ စက်ဘီးသော့လေး အားကြည့်ကာ ဘာကြောင့်
ရယ် မသိ ပြီးသာပြီးနေမိတော့သည် ။

ခပ်သွက်သွက် ခပ်စွာစွာနှင့် ဝိုးကောင်သေးသေးလေး ပမာ ချစ်စဖွ
ယ် အမူအရာနှင့် လူကို လာခလုတ်တိုက်နေသော အင်းဆက်လေး။ စက်
ဘီးသော့လေးအား အိတ်ကပ်ထဲထည့်ကာ စာရင်းများ ဆက်၍ လုပ်နေ
မိလိုက်သည် ။ တစ်နေ့လုံး ထိုမိန်းကလေး ရောက်မလာပေ။ မေ့မေ့
ပျောက်ပျောက်နှင့် တစ်နေ့တာ ကုန်ဆုံးသွားလေပြီ။

ချစ်ဝတ်ရုံ

အပိုင်း (၃) မျှော်